

Ə MƏRMI, nda.

İmanın sərhədə çevrildiği yer

Türk əsgəri Çanaqqalada imanını sərhədə çevirə bildiyi, qanını verib cənnəti qazanmaq qüdrətinə malik olduğu üçün qalib olmuşdu. Çanaqqala haqqında bu düşüncələrimə görkəmli şairimiz Zəlimxan Yaqubun “Çanaqqala dastanı” poemasını oxuyarkən əmin oldum. Ruhu Vətən, azadlıq, milli birlik eşqilə dolu olan şair qosqoca bir ozan kimi türk əsgərini, Çanaqqala zəfərini öyür. Bu mübarizənin türklər tərəfindən aparılan cihad savaşı olduğunu: “Mən Tanrı qılıncıyam, Qoymaz qında paslanım”, - deyə tərənnüm edən şairin əsərində “Mən” kəlməsi geniş mənada “Türk” anlamına gəlir. Hər misrada Z.Yaqubun bütün türk dünyasını içinə alan qəlbinin döyüntüləri eşidilir. Şair Çanaqqala zəfərini türkün göylərlə qırılmaz əlaqəsi, səmimi imanı ilə bağlayır: “Açıb qanadını göyün üzündə, mələklər vuruşub Çanaqqalada”, - deyə islamı dünyaya yayan türklərin bu zəfəri haqq etdiklərini fəxrlə vurğulayır və inandırır ki, bu zəfərin kökündə qandan gələn amillər dayanır.

Çanaqqala zəfərimizi geniş mənada, yəni tarixi gerçəklərə əsasən nəzmə çəkən, zahiri və batini tərəfləri ilə tərənnüm edən şairin bu əsərinin ən böyük əhəmiyyəti isə hərdən mürgüyə dalan yaddaşımızı oyada bilməsində, ruhumuza nüfuz etməsində, böyük birliyə səsləməsindədir. Bu poema nə zamandan bəri xatırlamadığım bir vəsiyyəti də yadıma saldı; Axı Bilgə Kağan,- “Ey Türk, özünə dön, sən özünə dönəndə böyük olursan”, - deyə vəsiyyət etmişdi. Bir zamanlar Bilgə Kağan kimi müdrik qəhrəmanları olan Türk dünyasının nə yaxşı ki, bu gün də bizə “Özün ol”, - deyən Zəlimxan Yaqub kimi sənətkarları var.

Cavidə MƏMMƏDOVA

21 yanvar